

HRA ČAS

Kamila Gleňová

Hra o čas

Kamila Gleňová

Brno, 2025
Nakladatelství © SOLIS, 2025

Vydalo v roce 2025 nakladatelství Solis,
Příkop 4, Brno 602 00
web: <http://www.solis-nakladatelstvi.cz>,
e-mail: nakladatelstvi.solis@email.cz
jako celkově 84. a 1. elektronickou publikaci
v edici SOLIS, první elektronické vydání.

Autor © Kamila Gleňová

Obálka a grafika © JPolc

Korektura a redakce: Lucie Zubalíková, Tomáš Rejc, Petra Čechová

Konečná úprava: Monika Kurucová

Veškerá práva vyhrazena. Tato kniha ani jakákoli její část nesmí
být kopírována či jiným způsobem rozšiřována bez výslovného
povolení nakladatele.

Vydalo nakladatelství Solis, 20052025

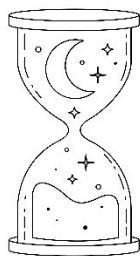
ISBN:

978-80-53031-83-7 epub

978-80-53031-84-4 mobi

978-80-53031-85-1 PDF

Anotace

Jsem James Garrett. Mocný a nebezpečný. Lidé se mě báli a já si to užíval. Neznal jsem strach, dokud nepřišla ona. Rozpoutala chaos, který nešlo zastavit. Čas se začal krátit.

Jmenuji se Chloe Castillo. Uměla jsem ovládat lidi i magii. Věděla jsem, komu se vyhnout. Jediné setkání všechno změnilo. Jedna noc mohla vše zničit. Nebo stvořit?

Ted' závodíme s časem a nikdo neví, kdo vyhraje.

Prolog

Lesem kráčela postava zahalená v tmavém plášti. Snažila se ukrýt před světem a přede všemi, kteří se chystali ublížit jejímu skrytému pokladu.

Zafoukal vítr, kapuce spadla a měsíc osvětlil ženu. To ona se pokoušela skrýt. Měsíc jí zářil na cestu, jako by věděl, před čím utíká.

Náhodou JE zaslechla, když plánovali svůj triumf. Vyděsilo ji to. Věděla, že tomu, co chtěli provést, musí zabránit. Tohle se nesmí stát.

Možná byla proti nim slabá. Možná neměla moc času. I přesto hledala způsob, jak ochránit nejen budoucnost, ale i svůj poklad.

Cenou za ochranu však byla smrt a tu vítala s otevřenou náručí, pokud její dítě bude šťastně žít.

Bohužel, ať se snažila sebevíc, přesto se předurčený osud chystal naplnit.

1.kamitola

Chloe

Nic nebylo lepší než si lehnout do vany plné pěny a užívat si chvilku klidu. Jediné, co mi mohlo pokazit klid, *bylo zvonění toho pitomého telefonu!* S povzdechem jsem otevřela oči a zavrčela.

Při pohledu na jméno volajícího mě okamžitě přešla nechuť a rychle jsem hovor zvedla.

„Chloe,“ vyhrkla moje nejlepší kamarádka Grace, když jsem si ji připojila na reproduktory v koupelně. Mít spoustu peněz mělo své výhody.

„Už se chystáš?“

Trochu jsem se pousmála a vystrčila jednu nohu z vody.

„Jsem naložená ve vaně.“

„Děláš si srandu? Nemůžu se dočkat, až si koupím ty modré šaty, co jsem onedlou viděla ve výloze. Jestli mi je vyprodají, budu fakt našťvaná!“

„Změna plánu, Grace,“ přivřela jsem nezbedně oči. „Nepůjdeme na nákupy.“

„Cože?“ zaznělo našťvaně. „To mi nemůžeš udělat! Vždyť víš, jak jsem se na dnešek těšila.“

„Uklidni se,“ protočila jsem oči.

„Zajdeme si do toho nového kasina, které je naproti obchodáku.“

„Myslíš Fire Dragon, které je hned vedle tvého Magic obchodáku?“

„Přesně tohle. Vezmi si něco hezkého na sebe, rozumíš? Mám v plánu si zahrát a najít někoho na uvolnění.“

Grace byla skvělá kamarádka. Vlastně jediný obyčejný člověk, na

kterého jsem nemusela používat své magické schopnosti. Byla prostě dobrák od kosti. Věděla, co mám ráda, stejně jako, co nesnáším. Mágové neměli lidské přátele. Grace ale byla víc. Jen mě mrzelo, že jí o sobě nemůžu říct pravdu. O mém světě nevěděla zhora nic. Nesměla.

„No dobře, ale kupuješ první rundu,“ pohrozila a ukončila hovor dřív, než bych to zamítla.

Zasmála jsem se, protože tohle byla prostě ona. Brala mě s nadhledem a zůstávala po mém boku v každé situaci. Těšila jsem se na večer. S Grace to roztočíme.

Už celý týden koukám z kanceláře svého obchodního domu Magic na luxusní kasino Fire Dragon naproti.

Natáhla jsem se po žiletce. Měla jsem v plánu prozkoumat kasino a skončit s nějakým sexy chlapíkem v posteli. To přece chtělo i důkladné přípravy.

Náhle bouchly dveře. Ozývaly se těžké kroky a šustění papírů. Zanařadávala jsem si pod nosem, protože jsem nechala otevřené dveře koupelny i ložnice.

„Chloe,“ zavolal z ložnice Mason. „Už se opakuju, ale tohle musíš podepsat!“

„Já nemusím vůbec nic,“ odfrkla jsem si a vylezla z vany.

Oblékla jsem si na sebe župan, ať Masona neklepne, jak sám říká.

„Mýlíš se! Když tu smlouvu nepodepíšeš, přijdeme o sponzory!“ zavrtěl hlavou a usadil se do křesla, když jsem vyšla z koupelny.

„O co jde, Masone?“ pokrčila jsem rameny. „Hrne se k nám stovka sponzorů, najdeme si jiné. Stejně je nepotřebujeme.“

„Chloe! Nemůžeš se pořádně obléct?“ zavrčel.

„Vtrhl jsi sem, když jsem se koupala. Kdybys počkal dole, byla bych oblečená,“ odsekla jsem a zalezla si do obrovské šatny.

Police a věšáky byly plné kvalitního oblečení, bot i kabelek. Přesto

mi přišlo, že nemám nic sexy na sebe.

Dveře zůstaly pootevřené, abych slyšela Masona. Jeho těžký povzdech se nesl místností. Vybrala jsem si rudé šaty po kolena a oblékla si je. Vyšla jsem ze šatny a postavila se před zrcadlo v ložnici.

„Nepodepíšu to, Masone! Smíř se s tím. Oni budou skákat, jak já pískám, a ne naopak.“

„Je to s tebou těžké, holka. Jsi pravou vnučkou svého dědy,“ pousmál se a zavřel složku se smlouvami. „Taky nechtěl, aby s ním někdo spolupracoval. Ale nějaké sponzory si musíme udržet. Pamatuj, že jsou součástí krytí, když nestárneme,“ pohrozil.

Pousmála jsem se. Bylo mi jasné, že mě nadále k podpisům nutit nebude. Jen bude opakovat, jak dávat pozor, aby mě lidé nenachytali, že nestárnu. Tahle jeho nacvičená řeč se dnes kupodivu nekonala.

V zrcadle jsem viděla, jak se opřel do křesla a promnul si bradu. Chystal se mi říct něco velkého a toto jeho gesto tomu vždy předcházelo.

Čekala jsem, až promluví a prohlížela si ložnici. Měla bych ji zase předělat. Postel s nočními stolky naproti dveřím bych mohla dát naproti obrovskému oknu. Každé ráno bych pak viděla východ slunce a večer, jak překrásně zapadá. Pracovní stůl u okna bych přesunula hned vedle dveří. Kdyby někdo přišel, hned bych je zamkla, aby mě nerušil.

„Víš, že kasino naproti nám koupil jeden z Garrettů?“ Masonova otázka přerušila mé myšlenky na přestavbu ložnice.

„A?“ otočila jsem se na něj. „Není jedno, kdo ho koupil? Mají snad něco, co my ne?“

„Moc a prachy, Chloe. Garrettovi jsou prastará a velice bohatá rodina s konexemi, o kterých se nám může jen zdát. Jsou jedni z prvních. Měla by ses mít na pozoru,“ zamračil se Mason.

„Tohle máme i my, Masone. Dokonce máme spoustu konexí na místech, ze kterých by se jiní podělali strachy,“ odfrkla jsem si. „Stejně jsme na tom i co se týče rodu. Také jsme jedna z prvních rodin.“

„Na jejich temnou magii bych zapomněl,“ dodal pichlavě, jako kdybych nic neřekla.

„Tu můžeme mít taky,“ rozhodila jsem rukama.

„Ne! Nechci, aby ses k tomuhle připletla. Víš, že jsem nesouhlasil ani s tím, abys vedla Magic,“ ucedil.

„Vím to až moc dobře. Stejně jako ty víš, že je mi ukradené, co si myslíš. Je mi u prdele, jestli bys s tím tenkrát souhlasil, nebo ne. Měla jsem na to dědičné právo.“

„No nic, půjdu domů,“ povzdechl si a projel si rukou vlasy. Na můj výbuch neřekl ani slovo. Znal mě až příliš dobře.

Pořádne jsem si ho prohlédla. Na svůj věk byl víc než sexy. Žil už několik staletí. Díky magické moci, jíž vládl, vypadal na atraktivního třicátníka a u žen bodoval.

Černé vlasy měl na bocích mírně prošedivělé a vousy mu rámovaly dokonalý úsměv. Na svět hleděl hnědýma očima a někteří měli pocit, jako by jimi viděl až do zákoutí duše.

„Mám tě ráda,“ zavolala jsem na něj, než dorazil ke dveřím.

„Občas si myslím opak,“ zahučel polohlasně.

Ušklíbla jsem se. Samozřejmě, že nechtěl, abych se zapletla do magického světa. Jenže tomu se vyhnout nedalo. Dřímala ve mně moc, která to dokazovala.

Nebyla jsem víla, elf ani jiná pohádková bytost, ty přece neexistovaly. Narodila jsem se jako mág v zemi, kterou obývali ostatní mágové.

Magický a pozemský svět spolu tvořily celek, přesto byl každý jiný.

V pozemském světě žili hlavně lidé, kteří neměli ani ponětí o magii, natož o nás. Pokud zahlédli někoho používat magii, mysleli si, že je to pouhý trik mysli. Nevadilo nám to. Alespoň jsme měli dokonalé krytí, kdyby někdo zjistil pravdu.

Obyčejná lidská bytost nemohla magický svět spatřit. Byl ukrytý za mlhou a tu mohl prolomit jen ten, kdo ovládá magii. Když se mág zamiloval do člověka, občas se stalo, že do něj magii vložil. Převážně se tomu však všichni vyhýbali. Lidé už v minulosti dokázali, že pravda o nás a magii může být životu nebezpečná.

Ano, mohli bychom ji ukazovat, ale historie plná strachu a bolesti nás poučila. Lepší bylo magii skrývat než ukazovat. Možná ji jednou odhalíme světu, ale lidé na to ještě nejsou připraveni. Zvláště, když stále hledají cokoliv na dlouhověkost. Pokud totiž v magickém světě něco trvá pár let, pak v tom lidském může ve stejný okamžik uběhnout i několik staletí.

Moji rodiče zemřeli, když jsem byla malá, a já už neměla nikoho kromě Masona. Byl tu sice děda, ale s ním jsem neměla nikdy moc dobré vztahy.

Po dědovi jsem zdělila obchodní dům Magic. Mason, který pro něj pracoval, se stal mou pravou rukou a rádcem. Od malička jsem ho měla ráda a nevyměnila bych ho za nic na světě. Vždy byl ten nejlepší nevlastní strýček. Provedl mě nejen světem magie, ale i tím lidským. Vůbec si nedovedu představit, co bych si bez něj celá ta staletí počala.

Dodnes si pamatuju, jak za mnou Mason přišel se závětí, ve které mi bylo vše odkázáno. Obchodů jsme sice vlastnili hned několik, ale odmítala jsem se vzdát toho v Las Vegas.

MAGIC.

Největší obchod s luxusním oblečením, spodním prádlem, a dokonce i botami. Nakupovali u nás všichni. Jak lidé, tak mágové. Pro

Mágy jsme měli rozšířený sortiment o magické knihy a potřeby.

S Masonovou pomocí jsem se topila v penězích a ničeho a nikoho se nebála, spíš naopak. Smrti i strachu jsem se smála do tváře a využívala výhod své moci. Získala jsem tolik sebevědomí, že i Mason měl potíže přesvědčit mě o něčem dobrém pro obchod.

Naučil mě veškerý chod v Magicu, a já si osvojila, jak si zjednat respekt před jinými mágy. Hlavně před těmi temnými, kteří toužili získat víc moci.

Stala jsem se nepřekonatelnou díky tomu, že jsem to uměla s čísly a znala všechny tahy lidí a mágů dva kroky dopředu. Znat situaci ještě dříve, než se stala? Žádný problém. Stejně tak jsem odhadla lidi dřív, než promluvili. Má magická moc mi v tom také pomáhala.

Myšlenky na minulost jsem odhodila bokem a soustředila se na přítomnost.

Postavila jsem se znova před zrcadlo a zadívala se na ženu, která na mě upírala modré oči.

Měla jsem útlou, ale ne moc hubenou postavu. Nejen chlap se za mnou otočil a dnes tomu nebude jinak.

„Tak Garrett, jo?“ řekla jsem si pro sebe a přejela si rukama přes prsa uvězněná v přiléhavých šatech.

Kdo ví, třeba budu mít štěstí a narazím na něj v kasinu.

Garrettovi vládli temnou magií, kdežto má rodina světlou. I když u některých z rodiny jsem o tom někdy pochybovala.

Jaký asi bude tenhle Garrett?

Hmm, uvidíme, kdo má v téhle zemi moc, Garrette.

2.kamitola

Chloe

„No konečně! Už tu zvoním hodinu,“ zaúpěla Grace.

„Nepřeháněj, byla to sotva minuta,“ zasmála jsem se.

Grace kolem mě proběhla na záchod, a přitom mě probodla pohledem.

Zatím jsem si obula lodičky a vzala kabelku. Zkontrolovala se v zrcadle a věděla, že dneska opět zazářím.

Jen doufám, že v Garrettovíc kasinu najdu vhodného kandidáta na sex.

Nepotřebovala jsem vztah ani lásku, zdržovalo to od obchodu a zvyšování moci. Chtěla jsem být nejlepší a manžel by mi to jen kazil.

„Můžeme vyrazit,“ zapištěla Grace nadšeně.

Otočila jsem se na ni a sledovala, jak tancuje směrem ke mně.

„Jsi připravená sbalit nějakého krasavce?“ zeptala se.

„To si piš! Potřebuju pár orgasmů. Snad si dneska vyberu správně.“

Otrásla jsem se při vzpomínce na posledního milence. Vypadal moc hezky, dokonce měl pořádného ptáka, ale se ženou to vůbec neuměl. Také u toho měl vypláznutý jazyk. Připomínal mi psa, který má vystrčenou hlavu z okénka auta.

„Chloe? Jsi v pořádku? Trhla jsi sebou, jako bys myslela na něco traumatizujícího.“

„Jen pitomá vzpomínka na špatný rozhodnutí.“

Chvilí mě zkoumavě sledovala, než jí zacukaly koutky úst. Vzápětí se rozesmála.

„Grace!“

Můj výbuch ji jen víc rozesmál. Rychle pochopila, co jsem nahlas

neřekla.

„Promiň, když si vzpomenu, jak jsi ho předváděla,“ smála se dál.
Zavrtěla jsem hlavou a táhla ji z domu k autu.

Vcházely jsme do budovy kasina Fire Dragon a já se nepřestávala mračit. Cítila jsem kolem sebe něco, co mi blokuje moc. Očividně bylo kasino vybavené i proti mágům, nejen zlotřilým lidem.

„Podívej se na tu nádheru. Ti draci jsou jak živí,“ chválila Grace.
Musela jsem přiznat, že má pravdu.

Dva draci dominovali vstupním dveřím. Jeden byl celý červený a druhý zlatý. Obě sochy skutečně vypadaly jako živé. Něco z nich vycházelo. To ony blokovaly mou magii! Chytré.

Pěkně propracovaní draci hlídali vstup do obrovské místnosti. Ta se dělila na různé hrací sekce a ladila s draky ve zlatočervených barvách.

Automaty, hrací stoly s ruletou či kartami, byly úplně všude.

Grace mě zatáhla k malému pultu. S usměvavou holkou jsme obě vyměnily pár tisíc za hrací žetony a přiblížily se k hemžícímu se davu hráčů.

Zahlédla jsem bar a naznačila Grace, že bych si nejdřív dala drink. Ihned souhlasila a skoro letěla k baru pro svůj oblíbený koktejl. Ať jsme šly kamkoliv, vždy si objednala Piña Coládu.

„Co vyzkoušíme?“ vyzvídala při usrkávání drinku.

„Nevím,“ pokrčila jsem rameny.

„Tak postupně? Začneme u automatů a skončíme u blackjacku.“
Souhlasila jsem.

Postupně jsme vyzkoušely snad všechno. Já se ale nemohla zbavit

pocitu, že mě někdo neustále pozoruje. Párkrát jsem se rozhlédla, ale nikoho jsem neviděla.

„Skočím si ještě pro drink. Chceš taky?“ zeptala se Grace, když jsme mířily k ruletě.

„Ne, díky. Moc mě to tu nebaví. Ani žádnou pěknou hračku do postele jsem nenašla,“ našpulila jsem rty.

Zněla jsem jako rozmazlená holka, ale bylo mi to fuk.

Grace mávla nad mým výlevem rukou a odešla k baru. S povzdechem jsem se postavila ke stolu a vsadila na červenou sedmičku.

Ruleta se roztočila. Soustředila jsem se na kuličku, jak běhá po barvách a nevnímala nikoho kolem sebe.

„Hrajete často?“ ozval se dunivý baryton.

Odtrhla jsem pohled od kuličky a pohlédla na majitele hlasu.

Vedle mě nestál průměrný chlap. Tenhle byl dokonalost sama. Svaly se mu rýsovaly pod luxusním oblekem šitým na míru. Tmavě hnědé vlasy měl nakrátko zastřižené, na stranách tváří byl hladce oholen, ale okolo úst měl dokonale zastřižené vousy. Pozoroval mě zelenýma očima s jiskrou v nich.

Nikdy jsem neviděla chlapa se zelenýma očima. Když jsem do nich hleděla, jako bych viděla louku, kde se proháněly děti.

Při téhle myšlence jsem si okamžitě vrazila pomyslnou facku.

Co to do mě vjelo? pomyslela jsem si.

„Měla byste při mém obdivování zavřít ty rozkošné rtíky. I když... měl bych pro ně lepší využití, kdybyste chtěla,“ mrknul na mě.

Zamračila jsem se, pozvedla hlavu výš a odfrkla si.

„Neobdivovala jsem vás! Spíš si říkala, kdo chce dostat na budku.“

Rozesmál se. Jeho smích mě obklopil jako hřejivá příkrývka. Vábil mě. Rozehříval. Zoufale jsem toužila sednout si mu na klín. Zatřásla jsem hlavou, abych se vzpamatovala. Moc to nešlo, tak jsem se

zaměřila na ruletu před sebou.

Začínala další hra. Vzala jsem žeton do ruky a chtěla si znova vsadit, ale dřív, než jsem to udělala, zakryla ji velká pracka.

„Co to děláte?“ vykřikla jsem našťavaně.

Takové chování jsem netolerovala nikomu, ani tomuhle sexy chlapíkovi.

Začala jsem v sobě shromažďovat moc, ale nepovedlo se.

Krucí, zapomněla jsem, že tu blokují magii.

Zatracení draci!

Možná to bylo dobře, protože si zvedl mou ruku ke rtům a jemně ji políbil.

„Jste nádherná...“

„Chloe,“ řekla jsem zadýchaným hlasem.

Vytréštila jsem oči, ale rychle se vzpamatovala a zamaskovala své překvapení.

Jak jsem mu mohla jen tak říct své jméno?

„Těší mě, Chloe, jsem James.“

Když vyslovil mé jméno, hleděl mi hluboko do očí. Mou ruku měl stále u rtů. Vystrčil jazyk a špičkou mi jemně přejel mezi prsty až ke kloubům.

Musela jsem sevřít nohy. Mezi nimi mi po jeho doteku hořelo touhou. Chtěla jsem ho.

Z omámení mě vytrhlo pípnutí telefonu. Rychle jsem mu vymanila ruku ze sevření a hledala mobil. Měla jsem tam příchozí zprávu od Grace.

Grace: Chloe, někoho jsem potkala. Pozval mě na drink, ale nechtěl tady zůstat. Drž mi pěsti, možná je to láska mého života.

Protočila jsem nad tím oči. Grace byla romantička a za žádných okolností si nedala vymluvit hledání lásky. Co chvíli potkala muže, který měl být její pravou láskou.

„Píše vám přítel?“

Sakra! Zapomněla jsem na sexouše vedle sebe.

Aniž bych mu odpověděla, otočila jsem se k odchodu. Po Graceině odchodu nemělo cenu tady zůstat. I když... mohla jsem využít toho chlapa, ale byl až moc vábíví.

Bude lepší odejít.

Mé plány vyletěly oknem. Sexouš mě chytil rukou v pase a přitáhl si mě k sobě. Zadrhl se mi dech při kontaktu našich těl. Všude jsem cítila tvrdost. Roztáhl mi na břicho prsty a přitlačil víc k sobě. Do ucha mi zašeptal: „Neodcházejte. Nechtěl jsem vás odradit zmínkou na vašeho přítele. Taková krásná žena by se tady neměla potloukat sama.“

„Nemám přítele,“ vyklouzlo mi.

Nevím, co se to se mnou dělo. Vždy jsem si hlídala slova! Omámil mě snad?

Jeho dech mě lechtal na krku, rty se o něj jemně otřely. Všude mi vyskočila husí kůže.

„Tím lépe,“ kousl mě do krku a já zasténala.

Otočil mě čelem k sobě a znova natlačil na své tělo. Kundičkou jsem cítila jeho tvrdost. Prsa se mi třela o klopys saka. Volnou rukou mě chytil za šíji a přitáhl si můj obličej ke svému.

Sotva jsem se stačila nadechnout, spojil naše rty v polibku.

Nebyl to něžný ani nezkušený polibek. Vášnivý by bylo slabé slovo. Pekelný nebo magický. Ano! Takový byl.

Chtěla jsem víc. Rozevřela jsem rty a vpustila ho dovnitř. Šanci okamžitě využil a propletl si jazyk s mým.

Přitiskla jsem se k němu a kundičkou se mu otírala o tvrdý penis, stále schovaný v kalhotách.

Přestávala jsem se ovládat, touha po něm mi zastřela myšlení a tělo mi pulsovalo potřebou.

Chtěla jsem si dneska dopřát sex, tak proč ne s tímhle cizincem? Někde vzadu v mysli na mě něco volalo, ať to nedělám, ale nemohla jsem odolat.

Opatrnost jsem hodila za hlavu.

„Nejsem na sex na veřejnosti,“ kousla jsem ho do spodního rtu.

„To je dobře, nerad se dělím. Mám tady pokoj,“ oplatil mi kousnutí.

„Pane...“ ozval se někdo za námi.

„Později!“ rozkázal James. Podíval se pak na mě a mrknul. „Mnohem později.“

Souhlasila jsem. Laškovně se na něj usmála a nechala se odvézt do jeho pokoje.

Tohle bude jízda, na kterou nezapomenu.